

VIEŠŪJŲ PIRKIMŲ TARNYBAI PATEIKTAS KLAUSIMAS:

Perkančioji organizacija (savivaldybės administracija), siekdama užtikrinti socialinės rizikos šeimų (asmenų) gaunamų lėšų tikslingesnę panaudojimą, planuoja įsigyti prekybos centro Socialinės paramos debetines mokėjimo korteles, į kurias bus pervedama dalis aukščiau minėtiems asmenims skirtų lėšų. Socialinės paramos debetinė kortelė – tai galimybė socialinės rizikos asmenims (šeimoms) apsipirkti prekybos vietoje nenaudojant grynųjų pinigų, tuo užtikrinant, kad jiems nebūtų parduodami tabako ir alkoholio gaminiai. Kortelių išdavimas nemokamas. Šiuo metu mieste veikia tik vienas prekybos centras, naudojantis Socialinės paramos debetines mokėjimo korteles.

Ar įsigydama minėtas korteles perkančioji organizacija privalo vadovautis Viešųjų pirkimų įstatymu ir ar galime šią paslaugą įsigyti iš vienintelio tiekėjo?

VIEŠŪJŲ PIRKIMŲ TARNYBOS ATSAKYMAS

DĖL VIEŠŪJŲ PIRKIMŲ ĮSTATYMO TAIKYMO: Viešųjų pirkimų įstatymo 2 straipsnio 34 dalis numato, kad viešojo pirkimo sutartis yra sudaroma dėl ekonominės naudos. Perkančioji organizacija, pirkdama bet kokio pobūdžio paslaugas, nepatenkančias į Įstatymo 10 straipsnio, numatančio išimtis, kai Įstatymo reikalavimai netaikomi, reguliavimo sritį, privalo atlikti viešąjį pirkimą Įstatymo nustatyta tvarka. Jei Jūsų paklausime nurodytos paslaugos (socialinių kortelių aptarnavimas) nepatenka į Įstatymo 10 straipsnyje išvardintus išimtinis atvejus (Tarnybos specialistų nuomone, socialinių kortelių aptarnavimo negalima priskirti nei vienai iš Įstatymo 10 straipsnyje numatytų išimčių), viešasis pirkimas turi būti atliekamas, kadangi perkančiajai organizacijai atrinkus prekybos tinklą, į kurio išduodamas korteles bus pervedama asmenims (šeimoms) skiriama pinigine socialinė parama, socialinių kortelių aptarnavimo paslaugas neatlygintinai teikiantis tiekėjas (prekybos tinklas) gaus ekonominę naudą iš trečiųjų asmenų (socialinės paramos gavėjų).

DĖL PIRKIMO BŪDO: perkančioji organizacija, prieš pradėdama pirkimą ir pasirinkdama pirkimo būdą, turėtų atlikti rinkos tyrimą: ar iš tiesų rinkoje tebėra tik vienas tiekėjas, ar tiekėjai, žinodami perkančiosios organizacijos poreikius neketina tokios paslaugos teikti. Esant abejonių dėl to, kiek ketinamą įsigyti paslaugą rinkoje gali teikti tiekėjų, perkančioji organizacija neturėtų vykdyti neskelbiamo pirkimo iš konkretaus tiekėjo.

Perkančioji organizacija, pasirinkusi vykdyti neskelbiamą pirkimą, privalo pagrįsti visu konkrečioje Įstatymo nuostatoje, kuria vadovaujantis atliekamas neskelbiamas pirkimas, nurodytu aplinkybių egzistavimą pati. O ketindama atlikti neskelbiamą pirkimą pagal Įstatymo 56 straipsnį, privalo gauti Viešųjų pirkimų tarnybos sutikimą (Įstatymo 56 straipsnio 5 dalis).
